

TAMPEREEN SUOMALAINEN

KHUBI

KLUBILEHTI

2/2018

SUOMALAISUUDEN PUOLESTA

**Tampereen
urheilu
menestyy**

Säihkettä Ratinassa

TAMPEREEN SUOMALAINEN

KLUBI

KLUBILEHTI

Julkaisija

Tampereen
Suomalainen Klubi ry
www.tampereen-suomalainenklubi.fi

Päätoimittaja

Pasi-Heikki Rannisto

Toimitussihteeri

Arto Murtovaara

Ulkoasu

Marjut Jouhki

Taitto

taittopalvelu@forssaprint.fi

Ilmoitushinnat

1/1 sivua 550 euroa
1/2 sivua 300 euroa
1/4 sivua 170 euroa
logoilmoitus 60 euroa

Ilmoitusmyynti

Sointu Lanki
sointula@kolumbus.fi

Ilmoitusaineisto

i.trafiikki@forssaprint.fi

Ilmestymisaikataulu

2019
nro 1.....1.4.2019
nro 2.....1.11.2019

Painopaikka

Forssa Print 2018

Tavoitat 1300 elinkeinoelämän, tieteen, taiteen, julkisen hallinnon, puolustusvoimien, kirkon ja median piirissä toimivaa, alueellista ja valtakunnallista vaikuttajaa.

Lehti ilmestyy seuraavan kerran 1.4.2019.

Kannen kuva: Laura Vanzo/Visit Tampere Oy
Yleisurheilun nuorten MM-kisojen avajaisista Ratinassa
kesällä 2018.

SUOMALAISUUDEN PUOLESTA

PASI-HEIKKI RANNISTO

Puheenjohtaja

TAKAISIN KOHTI YHTENÄISYYTTÄ

SUOMEN ITSENÄISYYDEN kannalta ratkaiseva Vapaussodan muistovuosi kääntyy kohti loppuaan. Vuosi on ollut varsin tunteikas, jopa hämentävä. Keväällä näytti siltä, että yhteisöllisyys, sovinnollisuus ja yhtenäisyys voittavat kaunan, katkeruuden ja vastakkainasettelun. Loppuvuosi onkin sitten ollut monessa mielessä kärjistävä, kärkevä ja täynnä vastakkainasettelua.

Suomalainen menestys on rakennettu yhtenäisyydelle. Talvisodan ihme liitti yhteen juuri verisesti toisiaan vastaan tapelleet suomalaiset. Sotakorvausten maksuun ja hyvinvointivaltion rakentamiseen osallistuivat kaikki. Lähihistoriamme ja yhteisömme ovat täynnä talkoita, yhteisiä ponnistuksia ja yhtenäisyyttä.

On toki selvää, että tuollaisessa yhtenäisyydessä lakaistaan maton alle monia kipeitä kokemuksia, jotka nousevat pintaan hyvinvoinnin lisääntyessä ja uhkien väistyessä.

VIIME PÄIVINÄ on kovasti keskusteltu sukupuolten välisestä tasa-arvosta. On selvää, ettei se Suomessakaan ole ihannetasolla, vaikka tasa-arvo tuskin on niin huonolla tolalla, kuin mitä uutisoinnista saa kuvaa.

Tampereen Suomalaisella Klubilla naiset ovat kuuluneet Klubiin täysinä jäseninä jo viime vuosisadan alusta lähtien, naisjäsenemme toiminta on aktiivista ja kiinnostavaa. Tänään Klubiin liittyvistä jäsenistä suuri osa on naisia.

Tervetuloa jatkossakin Klubiimme kaikki uudet jäsenet, niin miehet kuin naiset!

KLUBIMME JUHLI tänä vuonna 127-vuotistaivaltaan näyttävästi. Ohjelma oli korkeatasoinen. Menestyksekkäs ylöjärveläistaustainen ja Kansallisoopperaan kiinnitetty baritoni Titus Ylipää lauloi pianisti Tuomas Honkkilan säestämänä suomalaisia lauluja.

Tulevaisuuteen katsovan juhlapuheen piti oma jäsenemme ja Tampereen kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Anna-Kaisa Ikonen. Osallistujat saivat herkullisen juhlapäivällisen ravintolamme tarjoamana.

Suosittelen osallistumista jatkossakin.

EDUSKUNTAVAALIT OVAT tulossa ja tunnelmaa yhteiskunnassa tiivistyy. Edellisissä vaaleissa useita Tampereen Suomalaisen Klubin jäseniä oli ehdokkaina. Näin on tälläkin kertaa. Vaikka politiikka ei aina näytä kovinkaan hohdokkaalta, on demokratia kuitenkin paras järjestelmä yhteiskunnalliseen päätöksentekoon.

Nyt kun vaalikampanjat pikku hiljaa käynnistyvät on meillä aikaa tarkastella mahdollisia ehdokkaitamme kevään vaaleissa. Toivon, että niin klubilaiset kuin suomalaisetkin aktivoituvat laajasti osallistumaan vaaleihin ja ehdokkaiden vaalityöhön.

KLUBIN AKTIIVINEN syksy huipentuu Suomen 101-vuotis syntymäpäivän juhlintaan, tervetuloa mukaan!

Veera ja Oona Kauppi

Viggo Wallensköld ja Maison Louis Carre

Kuva: EMMA - Espoon modernin taiteen museo / Pilvi Kalhama

SISÄLTÖ 2/2018

02 PASI-HEIKKI RANNISTO:
TAKAISIN KOHTI YHTENÄISYYTTÄ14 KLUBIN 127.
VUOSIJUHLA03 ARTO MURTOVAARA:
NAISTEN VUORO16 TSK:N
KLUBINAISET04 YLIOPISTON MARI WALLS
KLUBI PUISTOFIESTASSA17 TUIJA-LEENA
JUUTILAINEN05 TAITEILIJA
VIGGO WALLENSKÖLD18 POSTIKORTTINÄYTTELY
TAMPEREEN TAISTELUSTA06 HENKILÖKUVA:
PROFESSORI MARI HATAVARA20 KOLUMNI:
SUOMALAINEN KLASSIKKO10 TAMPERE –
URHEILUN PÄÄKAUPUNKI?22 KLUBIN
TAPAHTUMIA13 AMMATTILAISET
VEERA JA OONA KAUPPIARTO
MURTOVAARA

Varaesimies

Naisten vuoro

EDELLINEN NUMEROMME oli osittain juhluvuodestakin johtuen varsin sotilas- ja miespainotteinen. Tällä kertaa esillä on selvästi enemmän naisia ja sehän sopii monessakin mielessä. Naisten rooli perinteisissä miesten linnakeissa on ollut vahvasti julkisuudessa Pörssiklubin ja Helsingin Suomalaisen Klubin ansiosta.

Tampereen Suomalaisella Klubilla on lupa jopa röyhistää rintaansa: Klubi sai ensimmäiset 15 naisjäsentään 13. helmikuuta 1906, muutamaa kuukautta ennen kuin naisten äänioikeus vahvistettiin.

Naiset saivat Suomessa äänioikeuden ensimmäisenä Euroopassa. Naisille äänioikeuden antanut vaalilaki hyväksyttiin säätyvaltiopäivillä 1. päivänä kesäkuuta vuonna 1906.

KANSIJUTTUMME haastateltavana on Tampereen yliopiston Suomen kirjallisuuden professori Mari Hatavara, joka vieraili keväällä kuukausikokouksen alustajana. Pikahaastattelussa on myös Tampereen kohta käynnistyvän yliopiston tuore rehtori Mari Walls.

Jututimme myös Klubinaisia sekä klubissa pitkään vaikuttanutta Tuija-Leena Juutilaista.

TARINOIMME toisessa pääjutussamme urheilusta. Esillä ovat Ratinan stadion, pallopelit sekä kaupungin urheilu- ja nuorisopomo Pekka P. Paavola.

Salibandy on yksi Tampereen menestyslajeista. Siksi jututimme lajissaan maailman parhaaksi valittua Veera Kauppiä ja hänen kaksoissiskoaan Oonaa.

Kuva Jonne Renvall/Tampereen yliopisto

Mari Walls

Aikataulu pitää

Aikaikkuna on haastava, mutta aikataulu pitää, uskoo elokuussa työnsä Tampereen uuden yliopiston rehtorina aloittanut FT Mari Walls, 57. Tampereen yliopisto aloittaa 1.1.2019.

”Orkesteri soittaa aika hyvin tällä hetkellä”, Mari Walls kuvailee. ”Projektioorganisaatio toimii täysillä.”

Aikataulu on toki haastava ja kokonaisuus on suuri ja vaativa, hän sanoo. Parhailaan on avoinna sekä akateemisen johdon että tukiprosessin avainpaikkoja. Avainpositiot ovat julkisessa hakumenettelyssä ja Walls uskoo, että niiden täyttämisen myötä päästään kyllä hyvään, mietittyyn kokonaisuuteen.

”Näyttää siltä, että uuden Tampereen yliopiston koneisto alkaa toimia.”

Prosessin aikana kritiikkiä on tullut aika ajoin, viime aikoina ehkä vähemmän. Mari Walls korostaa, että uuden kokonaisuuden synnyttäminen useasta isosta yksiköstä ei suinkaan ole vaivatonta.

”Uudistus on merkittävä asia ja vaatii paljon keskustelua”, hän sanoo ja muistuttaa toisaalta, että monesti media kärjistää asioita. Walls uskoo, että yhdistymisessä syntyy osaava, asiantunteva ja vastuullinen organisaatio.

Mikä on mielestänne suurin haaste tässä?

”Jos katsoo yliopiston johtoteimin rakentamista, toivon, että koko porukka ehtii tulla yhteen jakamaan ajatuksia ja kirkastamaan tahtotilaa ennen vuoden vaihdetta. Haen vahvaa tiimiä, joka hyvällä yhteisellä sävellä pystyy saamaan koko yhteisö. (TSK)

Marja Siiki (vas.), Anneli Taina ja Sointu Lanki päivystivät vuorollaan Klubin standilla.

Satavuotias siniristilippu Klubin teemana Puistofiestassa

Tampereen Suomalainen Klubi oli jälleen mukana Hämeenpuiston Puistofiestassa 19. elokuuta 2018. Klubin erityisteemana oli siniristilippu, joka 28. toukokuuta 2018 täytti 100 vuotta.

Hämeenpuiston pohjoispäässä oli tapahtumapäivänä lähes kaksisataa toimintaansa esittelevää yhdistystä ja toimintaryhmää. Klubin infopiste oli Kauppakadun risteyksessä Puistofiestan ohjelmakatojen tuntumassa.

Järjestäjien ilmoituksen mukaan Puistofiestan kokonaiskävijämäärä kohosi päivän aikana peräti 25 000 vieraaseen.

Tampereen Suomalainen Klubi on osallistunut Puistofiestaan kuusi kertaa vuodesta 2013 alkaen. Sitä ennen vuonna 2012 Klubi oli mukana Kukkaisviikolla avajaispäivän isäntänä ja Suomen lipun kanssa avajaiskulkueen kärjessä. Silloin TSK Marsai myös luvan nostaa siniristiliput Hämeensillalle ja Raatihuoneen edustalle.

Puistofiestan infopisteellä esiteltiin Suomen lippua ja sen käyttöä sekä kerrottiin kiinnostuneille Klubin toiminnasta. Lähtötummaan tulleille ojennettiin Suomen lippu-postikortti. Yleisin kommentti oli: ”hieno kortti”, ja sitten katsottiin kortin kääntöpuolelta, kuka kortin on teettänyt.

Kortteja kului yksin kappalein annettuna parisen tuhatta. Lapsille oli tarjolla Suomen lippu -karkkeja. Muutama pienoislippukin myytiin.

”Hyvä klubilainen! Onko kotipihasi/kesämökkisi tangossa liputuspäivänä puhdas lippu? Onko kodissasi siniristipöytälippu arvoaikalla? Onko talosi/mökkisi oven pielessä vinotankoinen niin sanottu omalippu? Jos ei, Klubimme toimijat ja Markku Rauhalahhti voivat auttaa lipun hankinnassa.

Klubin infopisteen pystyttivät ja purkivat Pertti Laakkonen (vas.), Erkki Uusi-Rauva, Arto Murtovaara ja Veikko Parkkinen. He myös toimivat osan aikaa päivystäjinä.

VIGGO WALLENSKÖLD RANSKASSA

Tamperelaistaiteilija Alvar Aallon suunnittelemassa talossa

Tamperelaisen kuvataiteilija Viggo Wallensköldin, 49, yksityisnäyttely on parhaillaan esillä Ranskassa, Alvar Aallon suunnittelemassa Maison Louis Carréssa. Näyttely avattiin syyskuun lopulla ja on avoinna 25. marraskuuta.

”Maison Louis Carrén johtaja Ásdís Ólafsdóttir otti yhteyttä minuun noin vuosi sitten, ja kysyi kiinnostaisiko minua pitää yksityisnäyttely siellä. Association Alvar Aalto en France -säätiön johtokunta oli suositellut minua. Ja totta kai minua kiinnosti. Näyttely tällaisessa arkkitehtonisesti erittäin hienossa rakennuksessa on aivan erityislaatuinen mahdollisuus”, Viggo Wallenskiöld kertoo.

Maison Louis Carré on 1959 valmistunut asuintalo, joka on ainoa Alvar Aallon suunnittelema talo Ranskassa ja yksi merkittävimmistä hänen suunnittelemistaan yksityistaloista. Noin 40 kilometrin päässä Pariisista lounaaseen sijaitsevaa suojeltua kohdetta ylläpitää edellä mainittu säätiö.

”Esillä on erityisesti sen huoneisiin suunniteltu näyttelykokonaisuus, jonka olen yhdessä johtaja Ásdís Ólafsdóttirin kanssa suunnitellut. Maalaukset ovat paitsi omassa omistuksessani yhä olevia, myös eri kokoelmien, sekä julkisten että yksityisten ja museoiden omistamia teoksia, jotka on lainattu tähän näyttelyyn.”

TEOKSIA on lainassa muun muassa HAMin, EMMAn, Heinon Kuvataidesäätiön, Aineen Kuvataidesäätiö/Aineen Taidemuseon, Pro Artibuksen sekä Amos Rexin kokoelmista. Lisäksi osa teoksista on yksityisiltä taiteenkeräilijöiltä.

”Teosten on tarkoitus toimia tämän Alvar Aallon suunnitteleman upean kodin tilojen ja huonekalujen kanssa luonnollisessa ja kiinnostavassa vuorovaikutuksessa. Alun perin rakennus oli myös suunniteltu paitsi kodiksi, myös taiteen ja erityisesti maalausten esittelypaikaksi. Louis Carré oli taiteenkeräilijä ja galleristi”, taiteilija muistuttaa.

Teokset levittäytyvät rakennuksen eri huoneisiin makuuhuoneita ja ruokailuhuonetta myöten. Maalaukset ovat taiteilijan keskeisintä tuotantoa vuodesta 2002 lähtien. ”Monien mielestä maalaukset ovat kuin luotuja näihin tiloihin. Minulle tultiin asiaa oikein ihmettelemään. Minustakin ne sopivat, erittäin hyvin. Hyvä kokonaisuus.”

Viggo Wallensköld näyttelynsä avajaisissa Ranskassa.

VIGGO WALLENSKÖLD

Kuvataiteilija, kirjailija

Syntynyt: 1969 Porvoossa, asuu Tampereella

Koulutus: Opiskeli taidehistoriaa Helsingin yliopistossa, Taiteen maisteri 1995 Kuvataideakatemiasta

Palkinnot: Dukaattipalkinto 2002, Vuoden nuori taiteilija 2005

VIGGO WALLENSKÖLD ei ole ensimmäistä kertaa Ranskassa. Vuonna 2005 hän piti näyttelyn Strasbourgissa. Ranskassa hän on vierailut ja asunutkin muutaman kuukauden periodeja useaan otteeseen *Cité Internationale des Arts* -taiteilijakeskuksen residenssissä Pariisissa, viimeksi runsaat kaksi vuotta sitten.

Tänä keväänä hän oli Taidemaalariiliton edustajana Tukholman Supermarket-taide-messuilla. Useina vuosina hänen teoksiaan on ollut myös esillä Virossa Pärnussa Museum of New Artissa (Pärnu Uue Kunsti Muuseum), kuten 2012, 2013, 2015 ja tänä vuonna Man&Woman -näyttelyssä. Viime kesänä Wallensköldillä oli yksityisnäyttely Kaksi sarjaa tussille Kulttuurikeskus Sofiassa, Helsingissä.

Seuraavaksi Wallensköld pitää uusimmista teoksistaan yksityisnäyttelyn Helsingin Taidesalongissa (Bulevardi 3B) 24.11. - 20.12.

Wallensköld on tänä syksynä julkaissut kaunokirjallisen teoksen Stroganoff (Siltala), joka sisältää myös hänen tekemänsä kuvituksen.

PROFESSORI

Suomen kirjallisuuden professori Mari Hatavara on tällä hetkellä erityisen kiinnostunut tarinallisuudesta. Myös suomalaisten kirjallisuuden tutkijoiden on lähes pakko käyttää ulkomaisia aineistoja ja kirjoittaa englanniksi päästäkseen kansainvälisiin tiedejulkaisuihin. Some muuttaa viestintää ja tarinoiden syntyä.

Aloitetaan tärkeimmästä. Mistä ihmeestä tulee näin mielenkiintoinen sukunimi, Tampereen yliopiston viestintätieteiden tiedekunnassa työskentelevä Suomen kirjallisuuden professori Mari Hatavara?

”Se tulee Ikaalisten Kilvakkalan kylästä. Alun perin nimi on ollut Hätävara. Vaarini isä on poistanut nimestä skandimerkit, hän oli siis aikaansa edellä,” Hatavara hymyilee.

Hatavaran viimeaikainen tutkimus keskittyy tarinallisuuden ja kertoviin resursseihin erilaisissa ei-kaunokirjallisissa ympäristöissä, kuten haastatteluissa ja muistelmissa. Tutkimustyö on kaikenlaisen uuden ja kiinnostavan etsimistä ja löytämistä yhdessä kansainvälisen tiedeyhteisön kanssa. Toisin kuin voisi luulla, työ on hyvin sosiaalista. Tutkimustyötä tehdään enenevässä määrin ryhmissä, monitieteisesti ja kansainvälisesti.

”Meillä on Tampereen yliopistossa oma tutkimusryhmä, jolla on linkkejä samantyyppisiin tutkijoihin eri puolilla maailmaa. Työhön kuuluvat esimerkiksi konferenssit ja julkaisujen kirjoittaminen,” Hatavara kertoo.

”Yritämme tehdä selkoa asioista, jotka kuuluvat omaan alaan, sekä kehittää teorioita ja menetelmiä, joilla niitä voi testata empiiriseen todellisuuteen,” Hatavara jatkaa.

Parhaillaan menossa on Kirjallinen elämä -tutkimushanke. Siinä selvitetään, miten erilaiset kokemuksen esittämisen tavat liittyvät muuhun esittämiseen. Ilmiötä kutsutaan fiktionaalisuudeksi. Tutkimuksen kohteina on historiallisia aineistoja, jotka sisältävät kertomuksia, joissa kuvataan toisten ihmisten mieliä. Teksteissä väitetään toisen ihmisen mielensisällöistä erilaisia asioita, koska halutaan välittää tietynlaista kuvaa heistä ja heidän ajatuksistaan.

”Yhdessä aineistossamme amerikkalainen sotilas muistelee, miten kenraali Patton kuoli toisessa maailmansodassa. Historia kertoo hänen kuolleen auto-onnettomuudessa. Tämä sotilas kuitenkin uskoo, että Patton murhattiin, koska hän ei olisi venäläisen paronittaren takia halunnut lopettaa sotatoimia vaan jatkaa hyökkäystä Venäjälle. Silloin yksi miehistön jäsenistä otti ohjat omiin käsiinsä ja ajoi tahallisesti Pattonin yli,” Hatavara valottaa tarinallistamista esimerkin avulla.

Toisen käden kerronnallistamisessa kerrotaan jonkun toisen kokemuksista ja elämästä. Tämä tarina kertoo, millaiset mielenliikkeet Pattonin yli ajaneella sotilaalla oli, vaikka niistä ei todellisuudessa tiedetä mitään. Kerronnallisuudella voidaan lähteä muuttelemaan historiallisia faktoja toisiksi. Tutkijat etsivät näissä tarinoissa käytettyjä kertovia keinoja. Työ on

Professori Mari Hatavaran viimeaikainen tutkimustyö keskittyy tarinallisuuteen ja kertoviin resursseihin erilaisissa ei-kaunokirjallisissa ympäristöissä, kuten haastatteluissa ja muistelmissa.

hyvin lingvististä, siinä katsotaan esimerkiksi persoonapronominien käyttöä ja merkkejä siitä, että kuvaajan ja kuvattavan piirteitä sekoitetaan toisiinsa.

Hatavara on toimittanut tästä aihepiiristä yhdessä tutkijakollegansa **Matti Hyvärisen** ja saksalaisen sosiolingvistin **Jarmila Mildorfin** kanssa Style-journaliin erikoisnumeron, *Narrating Selves in Everyday Contexts: Art, the Literary, and Life Experiences*. Style on monitieteellinen sosiaalitieteitä ja humanistista tutkimusta esittelevä lehti, jota julkaisee Northern Illinois University Department of English. Hatavaran ja Mildorfin artikkeli *Hybrid Fictionality and Vicarious Narrative Experience* on julkaistu toisessa johtavan luokan jurnaalisissa Narrativissa.

”Tiedeyhteisön kansainvälistyminen on jonkinasteinen ongelma, koska suomen kirjallisuutta tunnetaan maailmalla vähän. Suomalainen kirjallisuus nähdään niin marginaaliseksi, että sillä ei pääse kansainvälisiin tiedejulkaisuihin. Ruotsinkielisestä suomalaisesta kirjallisuudesta olen jotakin kirjoittanut pohjoismaisiin jurnaaleihin,” Hatavara toteaa.

Poikkeuksia toki on. *Suomalainen talvipäivä* -verkkonäyttely vuodelta 2011 on suomalaisten museoiden tekemä aineisto, jossa kuvataan perheiden elämää yhtenä talvipäivänä. Aineisto on saatavissa vapaasti suomeksi,

ruotsiksi ja englanniksi ja on siten kansainvälisten tutkijoiden hyödynnettävissä.

FINLAND POLITICS.ARC on englanninkielinen verkkoaineisto suomalaisesta materiaalista. Se sisältää otannan suomalaisten poliitikkojen haastatteluista vuosien 2015 – 2016 vaihteesta, jolloin pakolaiskriisi alkoi kiristää yleistä mielipidettä ja poliitikot alkoivat tuoda esiin perusteita työttömien aktivointimallille.

”Poliitikot kertovat tarinoita kohtaamisista torilla. Näin saadaan kansanmiehen suuhun se, mitä itse halutaan sanoa. Kiinnostavia ovat poliitikon motiivit. On retorisesti parempi tuoda oma agenda tarinan kautta esiin kuin sanoa se suoraan omana näkemyksenään. Vähemmistön mielipiteet saavat suosiollisemman vastaanoton tarinoiden kautta kuin suoraan kerrottuna,” Hatavara kertoo tutkittua tietoa.

Hatavara on myös kirjoittanut professori **Kari Teräksen** kanssa pari artikkelia **Veikko Vennamosta**.

”Vennamolle **Urho Kekkonen** oli suuri vihollinen. Vennamo kirjoitti itse, miten Kekkonen oli päättänyt tuhota Vennamon, koska hän oli saanut kansan syvissä riveissä liian suuren kannatuksen. Tutkimme Vennamon omaa kieltä, kielellisiä näkökulmia ja asenteen ilmauksia, sitä, miten henkilö tuottaa ajatuksia niiden henkilöiden päähän,

MARI HATAVARA

Professori

Syntynyt: 1974 Vantaalla

Koulutus: Filosofian tohtori Tampereen yliopistosta 2007.

Tehtävä: Tampereen yliopiston Suomen kirjallisuuden professori.

Työhistoriaa: Professori 2011 alusta viestintätieteiden tiedekunnassa. Hän hoiti tehtävää sitä ennen määräaikaisena. Aiemmin hän toimi muun muassa Suomen kirjallisuuden yliassistenttina Tampereen yliopistossa sekä tutkijana Oregonin ja Uppsalan yliopistoissa.

Kohde: Hän on erityisesti kertomuksentutkija. Tekstien ohella hän on tutkinut dokumentaarisia museonäyttelyitä, muistitietohaastatteluaaineistoja ja muistelmi. Tutkimuksiinsa hän on liittynyt myös muuta kuin kirjallista aineistoa. Hän on tutkinut myös sanan ja kuvan suhteita, historiallista romaania ja kansallisuusaatetta kirjallisuudessa. Hän tutkii fiktionaalisuutta Suomen Akatemian rahoittamassa Kirjallinen Elämä -hankkeessa.

joita kuvaa, jotta voi kirkastaa omia ajatuksi-
aan tapahtuneesta. Vennamo voi ovelasti ja
epäsuorasti vihjata, että toiset ajattelivat, että
hänet oli tuhottava, vaikka ei suoraan väitä
niin,” Hatavara havainnollistaa.

”Tulkinnallinen kiinnostavuus on siinä, et-
tä puhutaan oikeista ihmisistä. Mikä oikeus
henkilöllä on kerronnallistaa toisen ihmisen
asenteita, ajatuksia, tunteita ja toiveita? Kau-
nokirjallisuuden puolella se on hyve, mutta
entä silloin, kun annetaan muistitietohaas-
tatteluja tai kirjoitetaan elämäkertaa. Onko
muistelijalla oikeus muokata toisen ihmisen
ajatuksia,” Hatavara kysyy.

PROFESSORIN TYÖTÄ on tulevien tutkijapolvien
kasvattaminen, sekä perustutkinto- ja väi-
töskirjaopiskelijoiden että jo väitelleiden
post doc -tutkijoiden auttaminen eteenpäin
urallaan. Hatavara käyttää aktiivisesti kon-
taktejaan etenkin Yhdysvalloissa ja Saksassa
opiskelijoiden hyväksi ja kannustaa osallistu-

Sosiaalinen media läpäisee jo nyt kaikkea
yhteiskunnallista toimintaa. Se tekee maa-
ilman jatkuvasti fragmentaalisemmaksi, ha-
jottaa sen pieniksi paloiksi. Tarinankerronta
alkaa olla entistä enemmän yhdessä luotua.

”Somessa joku heittää jonkin syötteen ja
toinen lisää siihen oman osuutensa. Tarinat
muodostuvat siinä hetkessä ja useiden henki-
löiden yhteisvaikutuksella,” Hatavara kuvaa.

tä romaanikirjallisuuden lukeminen tuhoaa
nuorison. Syventyvä lukeminen nähtiin vaa-
ralliseksi ja haihattelevat romanttiset tarinat
haitallisiksi. Ehkä tämäkään ei tuhoa vaan tuo
jotakin uutta,” Hatavara jatkaa.

Kognitiivisiin kykyihin liittyvä ongelma
on se, että hahmotamme huonosti tilastoja.
Ihmiset tarvitsevat kokemuksellista tietoa ja
tarinat ovat keino tuottaa sitä.

”Jääkarhu pienenevällä jäälautalla tai kuva-
manipulaatio pöllönpaikasesta raiskiolla on
helppo hahmottaa ja aktivoi ihmisen posi-
tiiviseen toimintaan. Pitkä kalvosarja ilmas-
tonmuutoksen faktoista ei vaikuta, koska se
on mahdoton hahmottaa,” Hatavara ottaa
ajankohtaisen esimerkin.

MARI HATAVARA on ollut tiiviisti mukana kol-
men tamperelaisen korkeakoulun yhdistämi-
sessä uudeksi Tampereen yliopistoksi. Hän
kiittää lämpimästi Tampereen Suomalaisista
Klubia siitä, että se lähti säätiöyliopiston pe-

”MIKÄ OIKEUS HENKILÖLLÄ ON KERRONNALLISTAA TOISEN IHMISEN ASEENTEITA, AJATUKSIA, TUNTEITA JA TOIVEITA?”

maan kansainvälisiin konferensseihin.

Tampereen yliopistossa toimii monitietei-
nen kertomuksen tutkimuksen keskus Nar-
rare, jonka johtajana Mari Hatavara toimi
aiemmin. Nyt sitä johtaa **Maria Mäkelä**.

”Tuomme huippututkijoita myös maail-
malta tänne, jotta opiskelijat ja tutkijat pää-
sevät tutustumaan heihin,” Hatavara sanoo.

Ajankohtainen esimerkki kertovien resurs-
sien merkityksestä ihmisen identiteetille on
kreikkalaisten työttömien nuorten tilanne ja
heidän näkemyksensä omasta tulevaisuudes-
taan. Miten he pystyvät kerronnallistamaan,
minkä tulevaisuudessa on muututtava niin,
että heidän elämästään tulee mielekästä?

”Tulevaisuuden on oltava sekä haluttavaa
että uskottavaa. Nuoret tarvitsevat keinoja
rakentaa kerronnallisesti siltaa nykyisyydestä
tulevaisuuteen,” Hatavara sanoo.

KERRONNALLISUUS JA tarinat ovat aina olleet osa
kaikkia kertovia ympäristöjä. Mielen teoria
osoittaa, miten me ihmiset olemme, että
toisilla on haluja ja tavoitteita, ja manipu-
loimme heitä haluamaan samoja asioita kuin
me itse. Siitä lähtee ryhmien muodostumi-
nen.

”Tarinoiden kertominen on aikojen alusta
ollut olennainen tapa, jolla yhteisöt muodos-
tuvat ja sosiaalisuutta rakennetaan,” Hatavara
perustelee kiinnostusta tutkimuskohteeseensa.

Jos nuoret eivät enää syvenny pitkiin kerto-
muksiin, romaaneihin tai elokuviin, maailman
hahmottamisen tapa muuttuu rikkonaiseksi.
Miten pienistä paloista hahmotetaan omaa
elämää ja luodaan tavoitteellisuutta itselle ja
muille, Hatavara kysyy.

Meemiytyminen myötä samat jutut kier-
tävät some-alustoissa ja ihmiset alkavat il-
maista itseään meemimäisesti. Kun ilmeet ja
poseeraukset ovat geneerisiä, jokainen ottaa
saman ankkanamaan, eivätkä somepäivityk-
set ole enää itseilmaisua.

”Se, mikä on sosiaalista somessa, on epä-
sosiaalista reaali maailmassa. Some vie ihmi-
siltä kasvokkai viestintää pois. Puhe kasvojen
menettämisestä ei ole pelkästään metaforinen
sanonta, vaan olla kasvokkain on jo tuhansia
vuosia ollut iso osa viestintää. Nyt viestin-
tää siirtyy tekstiin, kuvaan, emojiin ja ge-
neerisiin ilmeisiin, joita on tietty valikoima.
Ajatellaanko enää toiselle kokonaista per-
soonallisuutta, toisen omaa tarinaa ja hänen
pyrkimyksiään,” pohtii Hatavara.

”Tämä muuttaa voimakkaasti suhtautu-
mista toisiimme. On viitteitä siitä, että em-
patiakyvyttömyys lisääntyy. Mielen teorian
ajatus siitä, että toinen ihminen on tunteva,
haluava ja pyrkivä olento kuten minäkin, al-
kaa heikentyä,” Hatavara sanoo.

”Toisaalta suomalaisesta kirjallisuudesta
varoiteltiin 1800-luvun puolessavälissä, et-

rustajajäseneksi ja toimii tiedeyhteisön kan-
nalta ihanteellisesti.

”Perustajan ei kannata lähteä sanelemaan
tavoitteita tiedeyhteisölle, se keksii ne itse.
Jos lähdetään liikaa ohjailemaan ja kaventa-
maan tutkijoiden autonomiaa, pudotaan tie-
teentekemisen kärjestä pois,” sanoo Hatavara
vakavasti.

”Tampereen Suomalainen Klubi on yksi
hienointen toimivista perustajajäsenistä. Se on
aktiivisesti mukana, mutta tekee yhteistyötä
eikä yritä sanella asioita tai astua tiedeyh-
teisön autonomian ylitse,” Hatavara kiittää.

Uuden rakentaminen vaatii aktiivisuutta
sekä molemmipuolista kunnioitusta ja yh-
teistyötä. Halu tukea tiedeyhteisöä on oikea
tapa, jota tiedeyhteisö arvostaa kovasti.

”Joillakin perustajilla on halu ohjailla tie-
deyhteisöä. Se ei johda hyviin lopputuloksiin
minkään yliopiston perustehtävän kannalta,”
Hatavara päättää.

URHEILUN PÄÄKAUPUNKI?

Jääkiekko on pitkään kantanut Tampereen mainetta urheilukaupunkina. Oikea kuva on paljon monipuolisempi, urheilun ykköspomon, liikunta- ja nuorisotyön johtaja Pekka P. Paavolan mielestä Tampere on melkein urheilun pääkaupunki Suomessa.

"Siitä kertoo se, että Tampereelta on (maan) eniten SM-sarjatasolla pelaavia joukkueita."

Paavola heittää nopeasti luvun 15-16 edellä mainittuja pääsarjajoukkueita tarkoittaen. Lista on kieltämättä vaikuttava, ja paranee vielä, kun huomioidaan kaikki mahdolliset urheilulajit futsal, amerikkalainen jalkapallo, rullakiekko, tennis ja keilailu, joukkuevoimistelu, suunnistus, sakki sekä tietysti yleisurheilu.

"Salibandy on hyvä esimerkki. Täältä on yhteensä neljä joukkuetta (pääsarjatasolla) Kooveella ja Classicilla."

Jääkiekossa lipunkantajina ovat perinteikkäät Ilves ja Tappara. Näistä seuroista Ilves pelaa miehissä ja naisissa SM-sarjaa sekä jalkapallossa että jääkiekossa.

Koripallokenttien menestyjä on Pyrintö ja vielä viime kaudella ylimmällä sarjatasolla lentopalloa pelasi Rantaperkiön

Isku. Kaupissa otteluitaan pelaa viime vuoden Suomen mestari VaLePa.

Kansallispeli pesäpallo on viime vuosina tehnyt hieno nousun kansalliseen eliittiin. Manse PP:n naiset voittivat viime vuonna Suomen mestaruuden ja tällä kaudella finaalista oli tuomisina hopea. Miehet karsivat kahtena vuonna peräkkäin noususta Super-pesikseen – rahkeet eivät siihen tosin riittäneet.

"Kyllä tämä kertoo tasosta

Muistamme viime kesältä myös sen, että KooVee otti voiton suunnistuksessa kansainvälisesti arvostetuimpiin tapahtumiin kuuluvassa Jukolan viestissä.

HYVIN NÄKYVÄSSÄ roolissa Tampereen urheiluelämässä on viime vuosien ajan ollut Ratinan TAI Tampereen stadion, joka on ollut miesten jalkapallomaajoukkueen Huuhkajien kotiot-

Pitkällä aikavälillä ykkösasia on se, että vanhat liittorajat ovat poistuneet melkein kokonaan, sanoo Tampereen urheilu- ja nuorisjohtaja Pekka P. Paavola.

teluiden näyttämönä useaan otteeseen sekä kahdesti peräkkäin klassisen *Finnkampenin*, Suomi-Ruotsi-maaottelun näyttämönä.

Näkyvin tapahtuma kansainvälisesti oli viime heinäkuussa pidetty alle 20-vuotiaiden yleisurheilun nuorten MM-kisat. Kisoihin oli ilmoittautunut 166 maata ja ne keräsivät Ratinaan 40 000 katsojaa.

”Nuorten MM:t olivat oikeastaan kansainvälisimmät kisat koskaan, eikä vastaavaa ihan hetkeen tulekaan”, Paavola sanoo painokkaasti.

”Tapahtumahakeminen on yksi sellainen, mihin kaupunki satsaa strategiassaan”, hän kertoo.

Nuorten MM-kisojen organisaatiossa kaupungilla oli kumppanina paikallinen asiantuntija, urheiluseura (Tampereen Pyrintö) sekä kansallinen että kansainvälinen yleisurheiluliitto. Linkkimiehenä toimi **Antti Pihlakoski**, joka on kansainvälisen yleisurheiluliiton IAAF:n hallituksen jäsen.

Nuorten MM-kisojen järjestelytoimikunnan puheenjohtaja, Visit Tampere Oy:n

operatiivinen johtaja **Perttu Pesä** kertoo, että prosessi alkoi Tampereella 2013 järjestetyistä yleisurheilun alle 23-vuotiaiden EM-kisoista.

”Sen kisan jälkeen aloimme Pyrinnön ja kaupungin yhteisissä palavereissa miettimään seuraavaa askelta. 2014 tarkastin (Yhdysvalloissa) Eugenessa olleen kisan todeten, että mahtuu kyllä, kisa on hieno ja siitä sitä sitten liikkeelle lähdettiin.”

PEKKA P. PAAVOLA korostaa, että vaikka kaikenlaista aina puhutaankin, Tampere kykenee tarjoamaan kaupungin ja yksityisen sektorin kautta riittävät puitteet urheilulle.

”Valtakunnallisesti ajatellen olosuhteet ovat hyvät”, hän sanoo. Kaupungin konsernijohto ja luottamusjohto ovat linjanneet, että liikunta on näkyvässä roolissa, kun investoidaan. Kaupungin johto ymmärtää liikunnan ja tapahtumien merkityksen.”

Liikunta nähdään Paavolan mukaan panostuksena tulevaisuuteen ennaltaehkäisevässä mielessä. Suurten tapahtumien merkitys kuntalaisille korostuu Paavolan mielestä

myös siinä, että kun olosuhteet laitetaan kohdalleen, ne jäävät jatkossa kuntalaisten käyttöön.

Liikuntapaikkojen rakentamisessa ollaan Paavolan mukaan menossa uusille urille. Vehmaisissa tullaan samaan ”keskukseen” sijoittamaan monenlaisia urheilu- ja muita palveluita ja vastaavaa mallia käytetään muuallakin.

Yksityisellä liikuntarakentamisella on jo näkyvä rooli. Paavola kysyy voitaisiinko liikuntapaikkarakentamisessa laittaa perinteiset palikat uuteen järjestykseen?

”Voisiko yksityinen rakentaa ja kaupunki olla vuokralainen?”

JÄÄKIEKKO ON Pekka P. Paavolan mielestä hallinnut julkisuuskuvaa Tampereella ihan ansaitusti – valtakunnan tasolla.

”Tapparan julkisuusarvo on valtakunnallinen. Hyvin hoidettu seura, positiivinen kuva, ottelujen yleisökeskiarvo on 5000 luokkaa, positiivisia tapahtumia, positiivinen brändi”, Paavola ynnäilee.

Ratina stadion on Pekka P. Paavolalle kirjaimellisesti kotikenttä, sillä hänen toimistonsa sijaitsee pääkatsomon alla.

Veera ja Oona Kauppi olivat viime kaudella Tampereen Kooveen naisten salibandyjoukkueen tehokaksikko. Parivaljakko on tuttu myös naisten maajoukkueesta, missä molemmat luonnollisesti jatkavat, vaikka seura vaihtuikin ruotsalaiseksi.

jälkeen on helpompi alkaa odottaa hyvää tulosta myös kentällä.”

Mikä sai teidät aikoinaan hakeutumaan juuri salibandyn pariin?

”Molemmat vanhempamme ovat olleet mukana salibandytoiminnassa Kooveessa ja salibandy on ollut ikään kuin osana perheemme arkea jo pitkän aikaa. Pallopelit ovat kiehtoneet meitä aina, joten päälajeiksi meille valikoitui sitten monien harrastusten joukosta salibandy ja jalkapallo. Jalkapalloa emme ole pelanneet polvivammojen jälkeen eli pariin vuoteen.”

Minkälaiset puitteet/pohjan Tampere on teille tarjonnut?

”Tampere on iso kaupunki, jossa on hyvät mahdollisuudet pelata salibandya huipputasolla. Kooveen uusi kotihalli AutoCenter Areena on tarjonnut viime syksystä lähtien loistavat puitteet harjoitteluun sekä pelaamiseen. Myös aiempina vuosina olemme kuitenkin saaneet esimerkiksi treenata urheiluluki-
on kautta ylimääräisiä aamutreenejä.”

Kuinka omat vanhempanne ovat suhtautuneet teidän urheiluharrastukseenne?

”He ovat aina tukeneet ja kannustaneet meitä. He ovat osanneet myös vaatia ja muistuttaa, että muuhunkin kuin urheilijaelämään tulee panostaa huolella.”

Kuinka olette sopeuttaneet keskenään koulunkäynnin ja huippu-urheilun?

”Yhdistelmä vaatii paljon priorisointia, hyvää ajanhallintaa sekä tehokkaita toimintatapoja. Välillä on tehty läksyjä pelimatkoilla bussissa tai suunniteltu päivärytmit todella tarkasti, jotta ehtii huolehtimaan sekä koulusta että urheilusta.”

Minkälainen teidän tuleva seuranne on sekä paikkakunta, missä se toimii?

”Iksu on yksi maailman parhaista seuroista ja varmasti todella hyvä paikka meille kehittyä pelaajina. Toiminta on ammattimaista ja olosuhteet erinomaiset. Uumaja on mukavanolainen kaupunki, josta emme ole nähneet vielä kovin paljoa muuta kuin hallin ja asuntonne välimaaston. Onneksi meillä on vielä paljon aikaa oppia seudut tutuiksi sekä sopeutua uuteen kieleen ja maahan.”

Veera ja Oona, superkaksoset

Salibandyn tamperelaiset 21-vuotiaat superkaksoset, Veera ja Oona Kauppi, siirtyivät ruotsalaiseen huippuseuraan Uumajassa. Nuoret maajoukkuepelaajat ovat innoissaan ammattilaisurastaan.

Ruotsin naisten salibandyliigan viime vuoden mestari Iksu ilmoitti kesällä pestanneensa riveihinsä Tampereen Kooveen ja Suomen maajoukkueen tehokaksikon Veera ja Oona Kaupin. Maailman parhaaksi naispelaajaksi valitun Veera Kaupin ansiosta siirto herätti Aamulehden mukaan suurta huomiota Ruotsissa.

Heidän perässään oli kolme ruotsalaisseuraa, mutta uumajalaisseuran urheilujohtaja Jocke Sjöström pääsi hehkuttamaan: Maailman paras pelaaja tulee maailman parhaan liigan parhaaseen joukkueeseen.

Minkälaiset tunnelmat nyt kun olette lähdössä ammattilaisiksi Ruotsiin?

”Ihan mahtava fiilis päästä toteuttamaan omia unelmia. Odotamme innolla tulevaa

kautta ja elämää uudessa ympäristössä, koska edessä on varmasti paljon uutta.”

Mitä uskotte sen merkitsevän teidän urheilu-urallenne?

”Onhan se iso harppaus siirtyä ulkomaille pelaamaan. Ruotsin liigan taso on tällä hetkellä todella kova, joten toivottavasti myös meidän pelimme kehittyvät yhä paremmaksi. Toki tämä voi avata myös jotain uusia mahdollisuuksia tulevaisuutta ja pelaajauraamme ajatellen.”

Minkälaiset tavoitteet olette itsellenne asettaneet?

”Tärkeimpänä on ehkäpä se, että pääsemme kunnolla sisään joukkueeseen ja heidän toimintaansa sekä pelitapaan. Kun nuo asiat tulevat tutummiksi ja sisäistetyiksi, niin sen

Valtiosihteeri Anna-Kaisa Ikonen puhui Klubin vuosijuhlassa.

SUOMEN TULEVAISUUS YHTEISENÄ ASIANA

Valtiosihteeri Anna-Kaisa Ikonen pohti Tampereen Suomalaisen Klubin 127-vuotisjuhlapuheessaan millaiseen Suomeen ja suomalaisuuteen lapsemme ja lapsenlapsemme kasvavat.

”Arvopohjan osalta toki puhutaan paljon yhtenäiskulttuurin murtumisesta, mutta ajattelen, että nyt jos koskaan me tarvitsemme arvoja, jotka luovat yhtenäisyyttä ja tuovat ihmisiä yhteen”, Ikonen tähdensi.

Puheensa aluksi Ikonen lainasi Lauri Pohjanpään runoa kuvataksaan sitä suomalaisuutta, johon uskoi meidän kasvaneen ja mietiskeli Suomea ja suomalaisuutta, johon jälkeläisemme kasvavat.

”Toivon, että he saavat kokea tämän saman elämyksen Suomen kauniista luonnosta ja että osaamme kasvattaa heitä niin, että kansainvälistyvissä ja yhä moninaisemmassa maailmassa heille välittyy oma kulttuuriperintömme, tarinat ja ymmärrys siitä, miten ja millaisin uhrauksin menneet sukupolvet ovat maattamme rakentaneet, sekä se arvopohja, jonka pohjalta olemme toisiimme arvostaen ja työtä pelkäämättä rakentaneet Suomesta yhden maailman parhaista, hyvinvoivista, turvallisimmista ja onnellisimmista maista.”

”On nimittäin niin, että se maailma, jossa lapsemme ja lapsenlapsemme kasvavat on hyvin erilainen kuin se, jossa itse olemme saaneet varttua”, Anna-Kaisa Ikonen muistutti. ”Se on kansainvälisempi, digitaalisempi, kaupunkimaisempi, ympäristövaikutukset tiedostavampi, nopeammin muuttuva, monin tavoin erilainen.”

”Monikulttuurisuus ei tämän päivän lapsille merkitse vain matkustamista tai jotakin erillistä kansainvälisyyttä, vaan se on hyvin konkreettisesti läsnä arjessa.”

”On kiinnostavaa nähdä, millä tavoin tämä vaikuttaa suomalaisuuteen pitkällä aikavälillä. Määrittykö kansainvälistyminen uhkana vai

Pasi-Heikki ja Satu Rannisto ottivat vastaan juhlavieraita.

osaammeko nähdä sen uudenlaisena rikkautena?”

ANNA-KAISA IKONEN PUHUI myös oman, valtiovarainministeriön ”hatun alta” muistuttaen, että paitsi kulttuuriperinnön siirtämisestä meillä on tämän päivän toimijoina mitä suurin vastuu siitä, että rakennamme päätöksillämme ja vastuullisella taloudenpidolla perustaa, jolle tämä maa ja sen ihmiset voivat rakentaa hyvää elämää tulevina vuosina ja vuosikymmeninä.

”Suomi elää tänä vuonna noususuhdanteen

huippua. Taloutemme kasvaa kolmen prosentin vauhtia. Yritysten vienti on lisääntynyt, työttömyys vähentynyt ja ihmisten luottamus tulevaisuuteen kasvanut”, Ikonen summasi, mutta varoitti samaan hengenvetoon, että voimme iloita kehityksestä, mutta näin vaalivuoden alla on hyvä katsoa myös nurkan taa.

”Olemme liian usein tällaisessa tilanteessa tehneet lupauksia ja ratkaisuja, joihin meillä ei ole huonoina aikoina varaa. Edessämme on kuitenkin vaatimattomamman kasvun aika. Ensi vuonna talouskasvu hidastuu jo alle kahden prosentin. Eivätkä taloutemme suuret rakenteelliset haasteet ole kokonaan kadonneet, vaikka niihin on haettu ratkaisuja. Taloutemme kehitys kytkeytyy myös maailmantalouden yleiseen näkymään, joka on juuri nyt hyvä.”

KLUBIN VUOSIJUHLA noudatteli muutoin hyväksii koettuja uomia. Sen avaukseksi puheenjohtaja, professori **Pasi-Heikki Rannisto** kohotti vuosimaljan 2018 ja yleisö nautti keittiömestari **Ilkka Isotalon** esittelemän ja joukkoineen valmistaman vuosimenun 2018.

Ohjelmaosuudesta vastasi laulutaiteilija **Titus Ylipää**, joka **Tuomas Honkkilan** säestyksellä esitti muun muassa Kuulan, Madetojan, Sibeliuksen, Merikannon ja Paciuksen sävelmiä. Illan huipensi juhlaväkeä tanssittanut Swing Festivo-orkesteri.

Swing Festivo vastasi vuosijuhlien tanssimusiikista.

Klubinaisia ryhmäkuvassa (vas.): Teija Koskinen, Milla Anttila, Johanna Huttunen, Marjaana Tulosmaa ja Jaana Jääheimo.

Kuva: Klubinaiset

NAISET JÄSENIKSI JO 1906

Kun monissa perinteikkäissä miesten linnakkeissa selvitellään parhaillaan naisjäsenyyttä, voidaan Tampereen Suomalaisella Klubilla röyhistää rintaa ainakin tässä mielessä.

Ensimmäiset 15 naista hyväksyttiin jäseniksi helmikuussa 1906, ja loppuvuodesta otettiin kuusi lisää. Samana vuonna opettaja **Hilja Eronen** valittiin ensimmäisenä naisena johtokuntaan, missä hän vaikutti vuoteen 1943 asti.

Ratkaisun taustalla oli naisten saama äänioikeus. Naisille äänioikeuden antanut vaalilaki hyväksyttiin säätyvaltiopäivillä 1. päivä kesäkuuta vuonna 1906, siis muutamaa kuukautta myöhemmin kuin Tampereen Suomalainen Klubi sai ensimmäiset naisjäsenet.

Vapaaherra, Tampereen reaalilyseon rehtori **Eino Sakari Yrjö-Koskinen** oli tehnyt vuoden 1905 marraskuussa aloitteen naisten ottamisesta Klubin jäseniksi. Sääntömuutos tehtiin ja ensimmäisen vuoden aikana otettiin kaikkiaan 21 naisjäsentä. Ajan hengen mukaisen tasa-arvoperiaatteen lisäksi taustalla

lienee vaikuttanut ainakin jossain määrin ajatus Klubin vahvistamisesta jäsenmäärää nostamalla.

Kun tämä jutun pohjia selviteltiin, Klubissa oli juuri sinä päivänä 133 naisjäsentä, kun kokonaisjäsenmäärä oli hieman yli 900. Naisten osuus on siis hieman yli kymmenen prosenttia koko jäsenmäärästä. Osuus on viime vuosina hiukan kasvanut.

KLUBINAISET OVAT toimineet aktiivisesti omalla kerhonaan erityisesti nyt 2000-luvulla. Vaikka Klubilla on melko runsaasti erilaisia aktiviteetteja, tälle toiminnalle on nähty selvä tilaus.

”On haluttu tarjota erityisesti naisille kohdistettua ohjelmaa”, tähdentävät **Sointu Lanki** ja puheenjohtaja **Jaana Jääheimo**. ”Ja haluttiin aktivoida naisia toimintaan.”

Jaana Jääheimo muistuttaa, että kaikilla Klubiin liittyneillä naisilla on automaattisesti mahdollisuus osallistua Klubinaisten järjestämiin tapahtumiin. ”Tämä tuntuu vielä nykyäänkin olevan osalle naisista epäselvää,” Jääheimo muistuttaa.

Vuonna 2013 siviilityöstään eläkkeelle jäänyt **Kristiina Jaatinen** (Koivisto) ei pysty suoralta kädeltä sanomaan tarkkaa ajankohdtaa, milloin Klubinaiset perustettiin. Hän oli itse jäsenenä johtokunnassa, kun Klubinais-

ten perustamista esitettiin yleisessä kokouksessa. Hänestä tuli myöhemmin Klubinaisten toinen puheenjohtaja.

Perustamisajankohtana esiintyi myös jossain määrin epäilyjä erillisen naisten toiminnan tarpeesta. ”Litse olin sitä mieltä, että miksi täytyy olla erikseen naisten kerho. Olemme liittyneet jäseneksi Suomalaiseen Klubiin, eikä mihinkään naisten kerhoon.”

Kristiina Jaatisen mukaan alkuvuosina toiminnan painopiste oli lounaskokouksissa.

”Kokoonnuimme epäsäännöllisin aikoina lounaskokouksiin Klubille”, Jaatinen muistaa. ”Joskus oli ulkopuolinen esitelmöijä tai joku omasta porukasta. Paikalla oli kymmenkunta naista, ja jos oli tiedossa hyvä esitelmä, se keräsi vähän enemmän väkeä.”

KLUBINAISTEN JÄRJESTÄMIEN tapahtumien ja ohjelman määrä on kasvanut ja aktiviteetteihin ovat kuuluneet muun muassa pikkujoulut, kokoontumiset Klubilla, erilaiset vierailut ja tutustumiset sekä retket.

Jaana Jääheimon mukaan naisia on tullut mukaan koko ajan lisää ja samalla heidän keski-ikänsä on alentunut. Toiminnan kannalta keskeistä oli myös se, että Klubin johtokunnan puheenjohtajana toiminut vuorineuvos **Kari Neilimo** kaksinkertaisti Jääheimon pyynnöstä Klubinaisten kengänauhabudjetin. Se helpotti merkittävästi ohjelman järjestämistä.

”Minä olen ajanut klubinaisten toimintaa siihen suuntaan, että myös miesjäsenet voisivat osallistua useampiin naisten järjestämiin tapahtumiin. Välillä on järjestetty avec-tapahtumia periaatteella ystävä tai aviosiippa mukaan.”

”Olen toiminut klubinaisten puheenjohtajana tähän asti pisimmän ajan eli vuodet 2012-2018. Ja nyt mielelläni luovutan tehtävän eteenpäin.”

Tänä syksynä Klubinaiset ovat järjestäneet viini-illan ja seuraava isompi tapahtuma on marraskuun lopussa koko klubille tarkoitettu joulujuhla.

Viipurin tyttö oli töissä Hangosta Petsamoon

Tuija-Leena Juutilaisen elämänura on hengästyttävä. Hän on tehnyt kaksi evakkoreissua, opiskellut sairaanhoitajaksi, leikkaussalihoitajaksi, kättilöksi, sairaanhoidon opettajaksi. Matkan varrelta on kertynyt luottamustoimia yhtä paljon kuin työtehtäviäkin.

Teksti ja kuva Arto Murtovaara

Tampereen Suomalaiseen Klubiin hän tuli jäseneksi 1990-luvun alussa, kun Matti Hokkanen oli Klubin puheenjohtajana. Hän valmistui sairaanhoitajaksi Porista 1961 ja sen jälkeen hän on työskennellyt muun muassa Turun yliopistollisessa sairaalassa, juuri valmistuneessa Taysissa, Meilahdessa.

1970-luvun alkupuolella hän toimi työterveyshoitajana Suomen Trikoolla. Ja aina töiden välissä hän kävi lisää kouluja erikoistuen leikkaussaliin, kättilöksi ja viimeisessä tutkinnossa 1990-luvun alusta sairaanhoidon opettajaksi.

Niihin aikoihin hän työskenteli pohjoisessa Inari-Utsjoen kansanterveystyön kuntainliitossa johtavana hoitajana. Hän haki täällä rakenteilla olevaan sotainvalidien veljeskotiin ja tuli valituksi sen ylihoitajaksi. Yksikkö avattiin joulukuussa 1988. Siinä oli 80 paikkaa, 40 vuodepaikkaa ja saman verran kuntoutuspaikkoja.

Juutilainen kehuu kuuluneensa parhaimmillaan 13 yhdistykseen, joista aika moneen vieläkin. Hän on ollut Sotainvali-

dien Pirkka-Hämeen perinneyhdistyksen puheenjohtaja 1990-luvun loppupuolella, sotaveteraanien kannatusyhdistyksen jäsen myös, pikkulotta, perinnelotta, evakolapsien jäsen – sekä muun muassa Tampereen kokoomuksen aluejärjestön hallituksen jäsen.

Hän kantaa syystäkin suurella ylpeydellä erilaisia tunnuksia; haastattelu- ja kuvaushetkeen oli jopa vähän vaikea valita sopivia. Isänmaallisuuden puutteesta ei myöskään kannata puhua. ”Minulle on suomalainen mies ja suomalainen sotilas niin tärkeä. Ilman heitä emme olisi tässä.”

Juutilainen muistelee olleensa vähän aikaa mukana naisten toiminnassa suomalaisessa klubissa ja vähän aikaa myös sen postimerkkikerhossa. Viipurista ja Mannerheimista johtuen Klubin Marskin Sali on hänelle erityisen merkittävä:

”Minun täytyy sanoa, että tämä Marskin sali – kyllä se kerta kaikkiaan oli minulle niin tärkeää tämä suomalaisuus, lapsuuden ajasta ja evakkoudesta johtuen.”

Professori Kari Salonen postikorttinäyttelyssään Pyynikki-salissa.

Taistelu Tampereesta postikorteissa

Tampereen Suomalaisella Klubilla oli kunnia isännöidä viime keväänä (25.4. – 16.6.) ainutlaatuista, vuoden 1918 tapahtumista kertovaa postikorttinäyttelyä *Taistelu Tampereesta*. Professori Kari Salosen keräämä 220 harvinaisen postikortin kokoelma esittelee tapahtumat kronologisesti ennen taistelua, niiden aikana sekä niiden jälkeen.

Teemoina ovat aseellista yhteenottoa ennakoinvat tapahtumat, Tampere punaisten vallassa, Tampereen saarto, Melinin rynnäkkö Näsilinnaan, Tampereen valtaus sekä tapahtumat sen jälkeen. Oman osansa kokonaisuudessa saavat esimerkiksi vankikysymys tai muistomerkit. Tarinoita täydentää kokoelmassa kymmenen karttaa.

Kuhunkin kehykseen on koottu kuusi A3-kokoista ruutua ja näitä kehyksiä on yhteensä kuusi. Professori Kari Salonen kertoo, että

kehykset kuuluvat Tampereen Filatelistiseura ry:lle. Se on alallaan maan vanhin suomenkielinen yhdistys, joka täyttää ensi vuonna 100 vuotta. Yhdistys on Saloselle tuttu, sillä hän toimi sen puheenjohtajana 16 vuotta. Yhdistyksellä on 200 jäsentä, kokouksissakin käy noin 50 henkeä.

Tampereen Suomalainen Klubi sopii näyttelyn pitoon hyvin, sillä Tampereen Filatelistiseura kokoontuu sen tiloissa. Filatelisti Kari Salonen on myös Tampereen Suomalaisen Klubin jäsen.

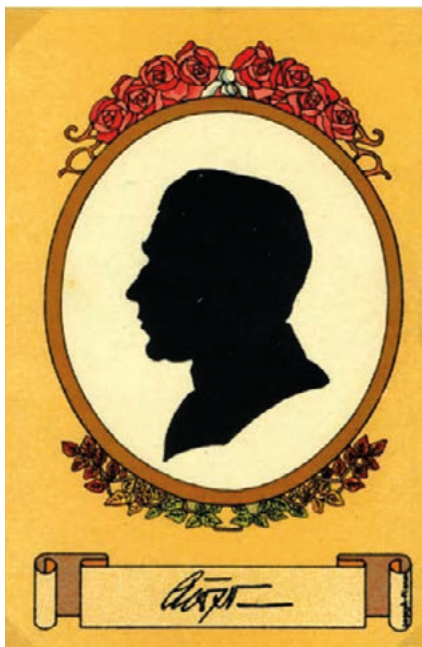
KARI SALONEN on kerännyt postimerkkejä pikkupojasta asti. Postikortit tulivat kuvioidin myöhemmin. Hän ryhtyi keräämään Tampere-aiheisia postikortteja vuonna 1988 ja myöhemmin erityisesti Tampereen valtaukselta kertovia postikortteja.

Viisi vuotta sitten hän ryhtyi rakentamaan valtaukselta tarinaa, ensin yhden kehyksen verran (taloja, paraateja); ”ilman ihmeempää suunnitelmaa.” Näyttelykokonaisuus vaati huomattavasti tarkempaa perehtymistä, muun muassa useita hyllymetrejä kirjallisuutta.

”Tarkkaan mietittyä, kuusi itsenäistä lukua on aika hyvä juttu”, Salonen aprikoi.

Postimerkkien kautta kulttuuri ja historia ovat tulleet läheisiksi, Kari Salonen kertoo. ”Korttien kautta sitten tämä menneisyys. Nykypäivän kortit eivät kiinnosta pätkääkään.” Salonen korostaa, että ennen vanhaan kortteihin todella panostettiin. Suurin osa niistä tehtiin ulkomailla.

”Postikorttien kulta-aika oli 1900-luvun alusta ensimmäiseen maailmansotaan. Sillä välillä on suurin osa.”

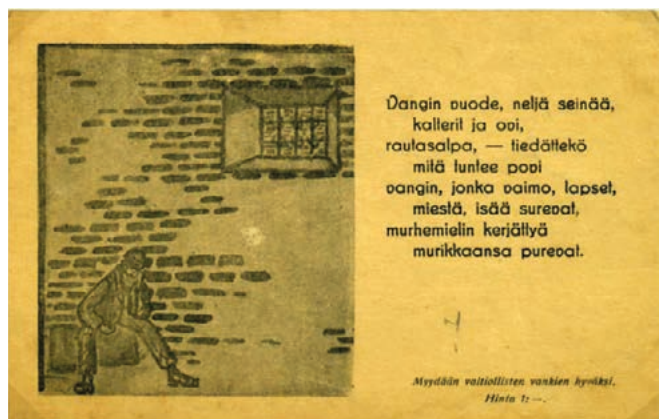

Eversti Eduard Ausfeld

Näsilinnan tuhoja kolmen
valtauksen jäljiltä.

Tuhoutunutta Tammela. Taustalla Tammelan kansakoulu, jonka yläkerrasta punais-
ten konekiväärin hidastivat valkoisten etenemistä.

Punavankien hyväksi myyty kortti.

Jääkärit Lockstedtin koulutusleirillä.

Neulapato, jota myöten Melinin komppania ylitti Tammerkosken.

Mannerheim pitää Tampereen valtauksen ensimmäisen vuosipäivän juhlapuhetta.

Kaatuneita ruotsalaisia vapaaehtoisia kuljetetaan Torniossa kotipaikkakunnilleen
haudattaviksi.

Arto Murtovaara
Varaesimies

Suomalainen klassikko

KUNNON SAALIIN kannalta on olennaista, että sää ja veden lämpötila ovat sopivat ja että oikeanlainen viehe ui oikeassa syvyydessä.

Sääennuste lupasi viime juhannukseksi saateista ja koleaa, mikä tiesi pitkää viikonloppua sisätiloissa. Sadevaatteiden ja villapuseron lisäksi tankkasin kirjahyllystäni mukaani vanhan hankinnan.

Etukannessa oli päiväys 14.4.1988.

VOLTER KILVEN Alastalon salissa julkaistiin 1933, paperikantinen version on painettu Keuruulla 1988. Ensimmäisessä osassa on 459 sivua, toisessa 465. Kilven kuvaus saaristosta on järkäle. Suuri suomalainen klassikko.

Sitä on syystäkin verrattu James Joycen ensimmäisen kerran vuonna 1922 kokonaisena julkaistuun Odyseukseen (Ulysses) sekä Marcel Proustin romaanisarjaan Kadonnutta aikaa etsimässä (1913–1927).

Ne ovat maailmankirjallisuuden klassikoita ja modernin proosan kulkakiviä.

Odyseusta ja Alastalon salia yhdistää kuvaus vain yhden päivän tapahtumista. Edellinen kertoo erään ihmisen, juutalais-irlantilaisen ilmoitus-

hankkija Leopold Bloomin arkipäivästä kello kahdeksasta aamulla kolmeen yöllä Dublinin kaupungissa kesäkuun 16. päivänä 1904. Jälkimmäinen taas kuudesta tunnistavauraassa kustavilaisessa salissa 1800-luvun loppupuolella.

Vaikka romaanin raamit ovat yh-

dessä iltapäivässä ja yhdessä huoneessa, se koostuu huolella rakennetuista sisäkertomuksista ja monologeista, joiden tajunnanvirta laajenee sekä ajassa että paikassa – Kilven ajatuksena oli vangita kerrontaansa koko elämä. Teoksessa henkilöiden yksilölliset kokemukset sekä sosiaalinen todellisuus ovat yhtä.

Kuten Odyseuksessa, kieli muodostaa siinä yhden keskeisen tason; se muuttuu rakenteeltaan yksinkertaisemmaksi tai monimutkaisemmaksi kulloinkin äänessä olevan henkilön mukaan.

”Häpeän minä Alastalon puolesta, häpeän koko miehen puolesta, kun lieruu, Herman, oma miehensä, talonsa isäntä, prikinsä kapteeni ja retari jokaisessa laivassa pitäjässä, jolla on raakapuita poikki puolin mastossa, häpeän minä, kun lieruu, kahdentoista leiviskän mies oman salinsa permantolankuilla ja omissa velattomissa liiveissään toisen miehen liepeissä niin kuin olisi kruunun kirjoihin keräjillä fastattu, että paksunkin niskan on oltava lipevän Langholman edessä.”
(Petter Pihlmannin monologista)

HERMAN MATTSSON on mahtisäntä, joka on kutsunut pitäjän merenkulkijaisännät, retarit, neuvottelemaan uuden isomman laivan rakentamisesta. He ovat vaurastuneet merenkululla; ensin omista metsistä lyödyillä kuuteilla ajettiin rah tia Tukholman kalamarkkinoille ja Tanskaan, sitten Saksaan, Englantiin ja Amerikkaan asti, kun alukset olivat vaihtuneet kuunareihin ja prikeihin.

Kauhean Oolannin sodan aikana rohkeimmat isännät rikastuivat salakuljettamalla Suomeen satamia vahtineiden brittien

nenän editse sokeria nopeilla ja ketterillä jahdeillaan. Nyt Mattsson haluaa rakentaa pitäjän omassa varvissa kolmimastoisen parkin ja houkuttelee isäntiä mukaan kullekin sopivalla panoksella.

Romaania on pidetty vaikealukuisena ja sitä on purettu ja luettu porukassa erilaisissa lukupiireissä. Kilven kieli on kuitenkin herkullista ja pitkien sisätarinoiden kautta piirtyvät henkilökuvat riemastuttavan reheviä, humoristisia ja tarkkoja. Niitä lukiessaan suorastaan hykertele. Teoksen ajan kuva tiukkoine sosiaalisine hierarkioineen on tarkka kuin sekstantti.

PROJEKTINI Vei päivän pidempään kuin thaimaalaisten jalkapallopoikien ulospääsy luolastaan (18 päivää). Osaksi sen selittää Venäjällä pidetyt jalkapallon MM-kisat. Kirjasta oli luovuttava huippumatsien ajaksi.

Mutta kyllä minusta, Langholmasta, Pukkilan Petteristä, Alastalon Hermanista ja Malakias Afrodite Härkäniemestä tuli kavereita loppuiäksi.

paluu

www.paluu.fi

KEHITTYVÄN YRITYKSEN
TILITOIMISTO

Aleksanterinkatu 26 C
33100 TAMPERE

WWW.ADVIS.FI

Hämeen Kaivin Oy

HYÖTYAJONEUVOT

- Kuorma-autot - Pakettiautot
- Maanrakennuskoneet
- Alan tarvikkeet

**VARASTOSSA OLEVAT
AUTOT JA KONEET:**

www.lielahdenautokeskus.fi

MAAHANTUONTI, MYYNTI, VAIHTO JA HUOLTO

LUOTETTAVAA PALVELUA PITKÄAIKAISELLA KOKEMUKSELLA

LIELAHDEN AUTOKESKUS Oy

Turvesuonkatu 16 • 33400 TAMPERE

Puh 03-3465566 • 0400832856 • Fax : 03-3465245 • e-mail: mikko@lielahdenautokeskus.fi

Tervehdys Suomalaisen Klubin Ravintolalta:

Toivomme näkevämmä Klubin jäseniä jatkossakin runsain määrin vieraanamme.

Jäsenille edullinen 8 € buffet-lounas katetaan arkipäivisin 11-14 ja kolmen ruokalajin kauden raaka-aineita kunnioittava liikelounas on tilattavissa edulliseen 27€ hintaan. Lauantain laaja brunsibuffet on tarjolla jäsenille 20 €:lla kello 10.30-15.00.

Brunssilla on myös oiva tilaisuus kuulla paikallisia muusikoita ja nauttia rauhassa lasi kuohuviiniä. Keskiviikkoiltoisin pidämme ravintolaa auki kello 21.00 asti jolloin jäsenillä on mahdollisuus viettää iltaa yhdessä ja vaihtaa kuulumisia. Tarjoilemme tuolloin maukkaita keittojamme ja baari on käytettävissänne kahvin ja konjakin tai oluen nauttimiseen.

Jäsenten henkilökohtaisista juhlista emme pyydä tilavuokraa, joten syntymäpäivät ja muut juhllaisuudet on järkevää viettää klubin tiloissa. Olemme mielellämme käytettävissä aukioloaikojen ulkopuolellakin, onhan meillä mahtavat puitteet juhlien järjestämiseen.

Tervetuloa järjestämään juhlia ja kokouksia myös sidosryhmiinne kanssa. Pyydä meiltä tarjousta koodilla jäsen. Toimitamme tarjoilut myös työpaikallasi tai kotiisi pienille saunailloille, illallisille tai suurempiin juhliin.

- 27.10. Jännittävä Halloween -brunssi, sopii myös perheen pienemmille.
- 3.11. Pyhäinpäivänä ravintola on suljettu.
- 11.11. Isänpäivän noutopöytä 38 € lasten huone ja lapsille omat herkut
- 6.12. Iloinen itsenäisyys tarjoilee taas juhlavasti suomalaisista raaka-aineista herkuja sekä elävää musiikkia 50 €
- 13.12. Lucian päivänä katetaan lounaalle joulun perinteiset herkut Buffettiin.

Joulun herkut omaan joulupöytään Klubin keittiöstä helpottavat joulukiireitä. Tilauslomakkeita joulutuotteille on saatavilla Klubilta joulukuussa.

Raikasta syksyn jatkoa ja joulun odotuksen alkua!

Terveisin

Christina Suominen ja
Suomalaisen Klubin ravintolan väki

Tampereen Suomalaisen Klubin johtokunta 2018

Tampereen Suomalaisen Klubin johtokunta 2018: Vasemmalla takarivissä johtokunnan jäsen Ilkka Saarinen, jäsen Jukka Sola, sihteeri Jonna Hjelt, jäsen Jorma Salovaara, jäsen Kirsi Koski, jäsen Seppo Mäkinen, jäsen Kalevi Nikkilä. Eturivissä vasemmalta taloudenhoitaja Ritva Tiainen, varapuheenjohtaja Kalervo Sipi, puheenjohtaja Pasi-Heikki Rannisto, esimies Mikko Turunen ja varaesimies Arto Murtovaara.

Jyrki livonen esitteli Ayn Randin merkkiteoksen

AYN RAND, alk. Alissa Rozenbaum, syntyi vuonna 1905 juutalaisperheeseen Pietariin ja muutti 1920-luvun puolivälissä Yhdysvaltoihin. Hän on tullut tunnetuksi sekä kirjailijana että filosofina. Hänen tunnetuin romaaninsa Atlas Shrugged (suomeksi Kun maailma järkkyy) ilmestyi vuonna 1957. Se on sittemmin käännetty 29 kielelle ja sitä on myyty lähes 10 miljoonaa kappaletta. Vuonna 1991 amerikkalaiset nimesivät sen toiseksi eniten heidän ajatteluunsa vaikuttaneeksi kirjaksi Raamatun jälkeen. Tämä järkälemäinen teos (1521 s.) ilmestyi vihdoin suomeksi syksyllä 2017 klubimme jäsenen Jyrki livosen suomentamana. Hän esitteli teoksen kirjanmerkkikerhossa 3. lokakuuta.

TAMPEREEN SUOMALAINEN KLUBI RY

Puutarhakatu 13, 33210 Tampere
Toimisto avoinna maanantaisin
klo 13.00–15.00
www.tampereensuomalainenklubi.fi

Klubin johtokunta

- Johtokunnan puheenjohtaja
hallintotieteiden tohtori
Pasi-Heikki Rannisto
pasi-heikki.rannisto@uta.fi
- Johtokunnan varapuheenjohtaja
kenraalimajuri evp Kalervo Sipi
kalesipi@tpnet.fi
- Klubin esimies
FT Mikko Turunen
mikko.j.turunen@gmail.com
- Klubin varaesimies
toimittaja
Arto Murtovaara
arto.murtovaara@pp.inet.fi
- Johtokunnan muut jäsenet:
Johtaja Kirsi Koski
Rakennusneuvos Seppo Mäkinen
Opetusneuvos Jukka Sola
Tekniikan tohtori Kalevi Nikkilä
Isännöitsijä Ilkka Saarinen
Pankinjohtaja Jorma Salovaara
- Johtokunnan sihteeri
Jonna Hjelt
sihteeri@tampereensuomalainenklubi.fi
040 737 3700

Toimikuntien puheenjohtajat

- Biljardikerho
Seppo Leskinen
savusepe@gmail.com
- Gastronominen kerho
Kalevi Nikkilä
kalevi.nikkila@pp1.inet.fi
- Golfkerho
Jorma Salovaara
jormasalovaara@kolumbus.fi
- Keskiviikkokerho
Seppo Leskinen
savusepe@gmail.com
- Kirjanmerkki
Mikko Turunen
mikko.j.turunen@gmail.com
- Kirkkovenekerho
Timo Tulosmaa
timo.tulosmaa@outlook.com

- Klubinaiset
Jaana Jääheimo
jaana.jaaheimo@luukku.com
- Ruutiukot
Jukka Sola
jukka.sola@elisanet.fi

Työryhmien puheenjohtajat

- Hallinto- ja taloustyöryhmä
Seppo Mäkinen
seppo.ains.makinen@gmail.com
- Jäsentyöryhmä
Jorma Salovaara
jormasalovaara@kolumbus.fi
- Ohjelmatyöryhmä
Mikko Turunen
mikko.j.turunen@gmail.com
- Tiedotustyöryhmä
Arto Murtovaara
arto.murtovaara@pp.inet.fi

Jäsenkirjuri

Henri Rusila
040 415 4919
henri.rusila@rusila.inet.fi

Klubin taloudenhoitaja

Ritva Tiainen
050 376 0597
ritva.tiainen@veranta.fi

Ravintola

armas C'atering
Christina Suominen
010 231 5222
info@suomalaisenklubinravintola.fi

LIITY JÄSENEKSI!

Hyvä lukija,

liity nyt Tampereen Suomalaisen Klubin jäseneksi!
Olet suomalaisten, ajattelevien ihmisten seurassa.

Jäsenhakemuslomakkeen voit pyytää Klubin sihteeriltä,
Jonna Hjeltiltä, puh. 040 737 37006,
s-posti: sihteeri@tampereensuomalainenklubi.fi.

Löydät sen Klubin verkkosivuilta yhteystietosivun
alalaidasta osoitteesta:

www.tampereensuomalainenklubi.fi

Tampereen Suomalainen Klubi
• Suomalaisuuden puolesta •

**KOMEDIA
TEATTERI**

Voi Veljet!

Tom, Dick & Harry

**RAY & MICHAEL
COONEY**

HULVATTOMAN HAUSKA FARSSI KOMEDIEATEATTERISSA KESÄLLÄ 2019!

Jukka Leisti
Jukka Puotila
Tommi Raitolchto

Liput ja hinnat: **lippu.fi** +

TAMPEREEN KOMEDIEATEATTERI

Lapintie 3 A, 33100 Tampere puh. 0207 288 388
komediateatteri.fi puh. hinta 8,35 snt/puh + 16,69 snt/min

armasCatering

Hyvien juhlien
mestarit

YRITYS- JA PERHEJUHLAT
KOKOUKSET JA
TAPAHTUMAT

010 6179 761
www.armascatering.fi

Oy HAIRDEPOT Ltd

SANDBERG
PARTURI ~ KAMPAAMO ~ PERUUKKILIKE

Kortelahdenkatu 7, 33210 Tampere
puh. (03) 214 8706, (03) 212 4160
sandberg@hairdepot.fi,
www.hairdepot.fi

OVV ASUNTOPALVELUT

VALTAKUNNALLINEN VÄLITTÄJÄ

Asunto vuokrattavana?

Meillä Asuntosijoittaminen
on helppoa ja turvallista!

OVV Kokonaispalvelulla mm. valvomme ja takaamme
vuokran. Hinta vain 5 % vuokrasta / kk, sis. alv 24 %.

Vuokrauksen ammattilainen hoitaa puolestasi
tarvittaessa kaiken!

Palvelutakuu koko vuokrasuhteen ajan.

Välitys-
palkkiomme
1,24 x kk vuokra,
sisältää vuokra-
takauksen vuodeksi.

Ilman vuokratakausta
palkkio 1 kk vuokra.

Hinta sis. alv 24 %.
Palveluistamme tarkemmin
www.ovv.com

Marita Polvi-Lohikoski
Yrittäjä/toimitusjohtaja
LVV, LKV, KiAT
0400 463 795

OVV yhdistää

OVV Asuntopalvelut | Hallituskatu 15, 33200 Tampere (03) 22 33 188
tampere@ovv.com | Avoinna ma-pe klo 10-16